

“ონავრობის რუკა¹” ხელოვნების გაკვეთილზე

მომზადა თათია ბარბაქაძემ

“შაბათი დილა გათენდა. ჰარი თბილ მანტიებსა და შარფებში ჩაფლულ რონსა და ჰერმიონს დაემშვიდობა და მარმარილოს კიბეს გრიფინდორის კოშკისკენ აუყვა. გარეთ სვავრიელად ბარდნიდა, ციხე-კოშკში კი სრული სიჩუმე ჩამოწოლილიყო. მესამე სართულზე ერთ-ერთ ღერეფანს მიუყვებოდა, როცა ფრედისა და ჯორჯის ხმა შემოესმა:

- ჰარი!

ბიჭები კუზიანი ცალთვალა აღქაჯის ქანდაკების უკან იმალებოდნენ.

- აქ რას აკეთებთ? - დაინტერესდა ჰარი, - როგორ მოხდა, რომ ჰოგსმიდში არ წახვედით?
- წასვლამდე ცოტა უნდა გაგამხნევოთ და რაღაც უნდა მოგცეთ, - ფრედმა ეშმაკურად ჩაუკრა თვალი, - აბა, აქეთ შემოდი ... - ცარიელ საკლასო ოთახზე ანიშნა. ჰარი ტყუპებს ოთახში შეჰყვა. ჯორჯმა კარი ჩაკეტა და გადიმებული მიუბრუნდა ჰარის:
- წინასწარ გილოცავთ შობას, ჰარი!

ფრედმა დიდი მოწიწებით გამოიღო მანტიიდან მოზრდილი, გაცვეთილი ოთხკუთხა პერგამენტი და მაგიდაზე დადო. ზედ არაფერი ეწერა. ჰარიმ გაიფიქრა, მამასხარავებნო, და ეჭვის თვალით დააცქერდა საჩუქარს.

- ეს რაღაა?
- ეს ჩვენი წარმატების საიდუმლოა! - ჯორჯმა სიყვარულით გადაუსვა ხელი პერგამენტს.
- ძალიან კი გვენანება, მაგრამ ახლა შენ უფრო გჭირდება, ვიდრე - ჩვენ, - აუხსნა ფრედმა.
- თანაც ჩვენ უკვე სულ ზეპირად ვიცით, ასე რომ, ახლა შენ გიბოძებთ. კაცმა რომ თქვას, აღარც კი გვჭირდება, - დაამატა ჯორჯმა.
- იქნებ ამიხსნათ, რა ჯანდაბად მინდა ძველი პერგამენტის ნაჭერი? - ჰკითხა ჰარიმ.
- ძველი პერგამენტის ნაჭერიო?!- ფრედმა ისეთი სახე მიიღო, თითქოს საშინელი შეურაცხყოფა მიაყენეს, - მიდი, ჯორჯ, აუხსენი!
- ერთ დროს ჩვენც პირველკურსელები ვიყავით, ჰარი! უდარდელი, ახალგაზრდა და უცოდველი პირველკურსელები ...

ჰარიმ ჩაახველა. ეჭვი ეპარებოდა, რომ ფრედი და ჯორჯი ოდესმე უცოდველები იყვნენ.

- ... ანუ იმაზე უფრო უცოდველები, ვიდრე ახლა ვართ ... ერთი სიტყვით, ფილჩი გადაგვეკიდა.
- ჰო, ღერეფანში ნეხვის ბომბი ავაფეთქეთ და ფილჩი, რატომღაც გაგვიბრაზდა ...
- ჰოდა, წაგვათრია თავის კაბინეტში და ათასნაირად დაგვემუქრა ...

¹ ჯ.კ. როულინგი “ჰარი პოტერი და აზკაბანის ტყვე”, თავი X, გვ.: 142-145

- დამატებითი სამუშაოთი სულს ამოგხდითო ...
- ცხვირიდან ძმარს გადენტო ...
- ჰოდა, ჩვენდა უნებურად, შევამჩნიეთ, რომ მისი კარადის ერთ-ერთ უჯრას ეწერა: “ჩამორთმეული და ძალიან საშიში ნივთები”.
- არ თქვათ ახლა, რომ ... - გაუდიმა ჰარის.
- აბა, შენ როგორ მოიქცეოდი ჩვენს ადგილას?- ჰკითხა ფრედმა, - ჯორჯმა კიდეც ერთი ნეხვის ბომბი ააფეთქა და ყურადღება გაუფანტა, მე სასწრაფოდ უჯრას ვეცი და ეს შემრჩა ხელთ.
- ისეთი საშინელიც არაფერი ჩაგვიდენია, - ჩაერთო ჯორჯი, - არა გვგონია, ფილჩს სცოდნოდა, ეს როგორ უნდა გამოეყენებინა. ალბათ დაახლოებით ხვდებოდა, რაც იყო, თორემ რატომღა ჩამოართმევდა.
- თქვენ იცით, როგორ უნდა გამოიყენოთ?
- რა თქმა უნდა, - ჩაიხიბნითა ფრედმა, - ამ პატარა საოცრებამ უფრო მეტი რამ გვასწავლა, ვიდრე ყველა მასწავლებელმა ერთად.
- რას მასულებლბო, - ჰარიმ ისევ დაგლეჯილ ძველ პერგამენტს დახედა.
- ასე გგონია? - გაიკვირვა ჯორჯმა, მერე ჯოხი ამოიღო, პერგამენტს მსუბუქად შეახო და თქვა: - ვფიცავ, რომ მოვაწყობ ოინებს, მხოლოდ ოინებს და არაფერს ოინების გარდა!

ეს თქვა თუ არა, იმ ადგილიდან, სადაც პერგამენტს ჯოხით შეეხო, ობობას ქსელივით გაიხლართა მელანი. მერე ხაზები შეერთდა, ერთმანეთი გადაკვეთა და პერგამენტის ყველა კუთხეს გადასწვდა, ბოლოს კი პერგამენტის ზედა ნაწილში მშვენიერი მწვანე ასოებით სიტყვები გამოკვეთა:

ღრმად პატივცემულო ბატონებო

მთვარეულა, გრძელკუდა, მაწანწალა და ქორბუდა,

ყოველ უცელქეს ჯადოქართა შემწე-დამხმარენი

სიამაყით წარმოგიდგენთ

ონავრობის რუკას

ამ რუკაზე მთლიანად გამოესახათ ჰოგვორტსის ციხე-კოშკი და მიმდებარე მამული. მაგრამ ყველაზე საინტერესო ის იყო, რომ მასზე პაწაწკინტელა მელნის ლაქები მოძრაობდნენ და ზედ უმცირესი ასოებით სახელები ეწერათ. გაოგნებული ჰარი კარგად ჩააკვირდა რუკას. ზედა, მარცხენა კუთხეში, პატარა ლაქა, რომელსაც დამბლდორი ეწერა, თავის კაბინეტში ბოლთას სცემდა, დარაჯის კატა, მისის ნორისი, მეორე სართულზე დაძრწოდა, პივსი კი ჯილდოების ოთახში გადადიოდა ყირაზე. ჰარიმ ნაცნობ დერეფნებს გააყოლა თვალი და რაღაც უცნაური შეამჩნია. ამ რუკაზე ისეთი გასასვლელებიც იყო აღნიშნული, რომლებშიც არასდროს ყოფილა. და ბევრი მათგანი სწორედ.. - პირდაპირ ჰოგსმიდში მიდის, - დაუდასტურა ფრედმა და ერთ-ერთ გასასვლელს თითი

გააყოლა, - სულ შვიდია. ფილჩმა ამ ოთახის შესახებ იცის, - დაანახვა ფრედმა, - მაგრამ დარწმუნებულები ვართ, რომ მხოლოდ და მხოლოდ ჩვენ ვიცით დანარჩენების არსებობა. მეოთხე სართულზე, სარკის უკან რომ გასასვლელია, მანდ ნუ შეხვალ. წინა ზამთრამდე ვიყენებდით, მაგრამ ახლა სულ ჩაიხერგა. ამაში კი, როგორც ვიცით, არასოდეს არავინ ყოფილა, რადგან ზედ შესასვლელთან მტარვალ ტირიფია დარგული. აი, ამ გვირაბით კი პირდაპირ “თაფლუჭის” სარდაფში ამოხვალ. ათასჯერ მაინც გვისარგებლია. ალბათ შეამჩნევდი, რომ შესასვლელი სწორედ მაგ ცალთვალა ალქაჯის კუზშია.

- მთვარეულა, გრძელკუდა, მაწანწალა და ქორბუდა, - ყველაფერს ამათ უნდა ვუმადლოდეთ, - ამოიოხრა ჯორჯმა და რუკას მოეფერა.
- ნამდვილად კეთილშობილი პიროვნებები იყვნენ, დაუღალავად შრომობდნენ, რათა კანონის დამრღვევმა ახალი თაობისთვის საქმე გაეიოლებინათ, - საზეიმო ხმით აღნიშნა ფრედმა.
- მართალი ხარ! ჰო, მართლა, არ დაგავიწყდეს, რომ გამოყენების შემდეგ უნდა წაშალო, - მოაგონდა ჯორჯს.
- თორემ ყველა წაიკითხავს, - გააფრთხილა ფრედმა.
- უბრალოდ, ჯოხი დაუკაკუნე და თქვი: “ოინი გამომივიდა!” და თავისით წაიშლება.
- აბა, ყმაწვილო, - ფრედი პერსის ჰბაძავდა, - ჭკუით!
- “თაფლუჭში” შევხვდებით ერთმანეთს, - თვალი ჩაუკრა ჯორჯმა.

ტყუპები კმაყოფილი ხითხითით გავიდნენ ოთახიდან.

ჰარი გაშტერებული უყურებდა ჯადოსნურ რუკას. პატარა ლაქამ, რომელსაც მისის ნორისი ეწერა, მარცხნივ შეუხვია, შეჩერდა და იატაკზე რაღაც დაყნოსა. ფილჩმა თუ არაფერი იცის ... დემენტორებისთვის თავის დადწევა კი ახლა აღარც დასჭირდება... ამგვარ ფიქრებში გართულს უცებ ბატონი უისლის ნათქვამი გაახსენდა: “არასდროს არ ენდო ისეთ საგნებს, რომელთაც ფიქრი შეუძლიათ, მაგრამ როგორ და რით, ვერ გაიგებ”.

ეს რუკა კი სწორედ რომ სახიფათო ნივთი იყო ... “ყოვლად უცელქეს ჯადოქართა შემწე-დამხმარენი”... მერე უცებ მოაგონდა, რომ მხოლოდ და მხოლოდ ჰოგსმიდში მოხვედრა უნდოდა, არც არაფრის მოპარვას აპირებდა, არც არავის არაფერს დაუშავებდა, თანაც ფრედი და ჯორჯი უკვე რამდენი წელია, ამ რუკას იყენებდნენ, და აქამდე არაფერი დაშავებოდათ”.

მოიფიქრეთ პასუხები:

1. ტექსტში მოძებნეთ საწერი მასალები, რომლებსაც ჰარი პოტერის სათავგადასავლო სერიის პერსონაჟები იყენებენ.
2. ეცადეთ თქვენით გამოიცნოთ, რისგან შეიძლება დაემზადებინათ პერგამენტი და მელანი.
3. როგორი ფორმა შეიძლება ჰქონოდა პერგამენტს?
4. მელანი იყო საწერი საშუალება, თუმცა როგორი იყო ხელსაწყო, რომლითაც პერგამენტზე წერდნენ?

გამოყენებული ლიტერატურა: ჯ.კ. როულინგი “ჰარი პოტერი და აზკაბანის ტყვე”, თავი X, გვ.: 142-145, “ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა”, 2016 წ.